

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

**ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ τοῦ Σπορέως (Λουκ. η΄5-15)
15 Ὀκτωβρίου 2023**

Οἱ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, μὲ κριτήριον τὴν ἐξήγηση τῆς παραβολῆς διὰ στόματος Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, ὅπως ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, διακρίνονται σὲ τέσσερις κατηγορίες. Θὰ ἦταν δυνατὸν μονολεκτικῶς νὰ χαρακτηρισθοῦν σὲ ἐλεύθερη ἀπόδοση ὡς οἱ ἀναίσθητοι, οἱ ἐπιπόλαιοι, οἱ ἐκκοσμηκευμένοι καὶ οἱ γνήσιοι ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ χειρότερη περίπτωση ἀπ' αὐτὲς τὶς κατηγορίες ἀκροατῶν εἶναι ἡ πρώτη, δηλαδή οἱ ἀναίσθητοι, στοὺς ὁποίους ἀναφέρονται οἱ παρακάτω σκέψεις.

Στὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε ὅτι «καθὼς (ὁ γεωργὸς) ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν στὸν δρόμο καὶ ἤλθαν τὰ πουλιὰ καὶ τοὺς ἔφαγαν». Στὴν ἐξήγηση τῆς παραβολῆς ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι «μὲ τοὺς σπόρους ποὺ ἔπεσαν στὸ δρόμο ἐννοοῦνται ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους σπέρνεται ὁ λόγος καὶ μόλις τὸν ἀκούσουν, ἀμέσως ἔρχεται ὁ σατανὰς καὶ παίρνει τὸν λόγο ποὺ ἔχει σπαρθεῖ στὶς καρδιές τους».

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὴν ἀπαραίτητη προθυμία καὶ δὲν ἐκδηλώνουν διάθεση ταπεινῆς μαθητείας γιὰ τὴν ἀκρόαση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Διακρίνονται ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους τῆς τρίτης κατηγορίας, τοὺς ἐκκοσμηκευμένους, στὸ ὅτι ἐκφράζουν ἀμέσως τὶς ἀντιρρήσεις καὶ τὶς διαφωνίες τους ἀπέναντι στὸ περιεχόμενον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ ἔχουν τοποθετήσει τὴν λογικὴ τους ὑπεράνω τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὑπερβολικὴ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό τους καὶ γενικῶς στὶς ἀνθρώπινες δυνατότητες ἀποδεικνύει ὅτι ἔχουν ἐπηρεασθεῖ ἀπὸ ἀθεϊστικὲς ἰδεολογίες.

Τὸ ἔδαφος τῶν καρδιῶν γίνεται ἀκατάλληλον γιὰ τὴν καρποφορία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ στὴν περίπτωσιν αὐτὴ ἤδη ἐκ τῶν προτέρων ἀπουσιάζουν οἱ ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἐκ μέρους τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν καθοριστικὸν ρόλον γιὰ τὴν ὑπαρξιακὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸν Θεὸν παίζει ἡ προαίρεσις, ἡ δεκτικότητα ἢ ἡ ἀπουσία της. Ἡ προαίρεσις αὐτὴ εἶναι ἡ ἰκανότητις τῆς ψυχῆς εἴτε νὰ ἀποδεχθεῖ τὸν Θεὸν εἴτε νὰ τὸν ἀπορρίψει. Τὴν δεύτην ἐπιλογὴν, δηλαδή τὴν ἀρνητικὴν, ἔχουμε δικαίωμα νὰ τὴν ὀνομάσουμε προκατάληψιν.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι γραμμένον σχετικῶς ὅτι «εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία». Χωρὶς προσλαμβάνουσας παραστάσεις καινούργιες γνώσεις δὲν

ἀποκτῶνται καὶ δὲν ἀφομοιώνονται. Οὔτε φταίει ὁ ἥλιος ποὺ ὁ τυφλὸς δὲν βλέπει. Βεβαίως, ἡ «κακοτεχνία» τῆς ψυχῆς, τὴν ὁποία θέλουμε νὰ περιγράψουμε, εἶναι σὲ ἀπόλυτο βαθμὸ ἐσωτερικὴ κατάσταση καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἐξαρτᾶται οὔτε ἀπ' τὴν διανοητικὴ καλλιέργεια ἢ τὴν εὐφυΐα, οὔτε ἀπ' τὴν σωματικὴ ἀρτιμέλεια ἢ τὴν ὑγεία.

Δυστυχῶς, ὅλα τὰ παραπάνω ἰσχύουν, ἐκτὸς ἀπ' τοὺς (λεγομένους) ἄθεους, καὶ γιὰ τοὺς αἰρετικούς, τὰ πρώην μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Μελετοῦν τὴν ἀγία Γραφή ἀλλὰ διαστρεβλώνουν τὸ γνήσιο πνεῦμα τῆς, ἅν καὶ διακρίνονται πάντοτε γιὰ τὴν κατὰ κόσμον παιδεία τους, μερικὲς φορές καὶ γιὰ τὴν ἀσκητικότητα τοῦ βίου τους. Πιὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι στὴν ὁμάδα αὐτὴ συγκαταλέγονται καὶ οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι συνήθως δὲν μελετοῦν τὴν Γραφή καὶ ἀπλῶς φωνάζουν «τηρεῖστε τὴν παράδοση». Ἐννοοῦν συνήθως μία συνήθεια, ὄχι πάντοτε καὶ γιὰ ὅλους ὑποχρωτικὴ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, πολλὲς φορές καὶ ἐντελῶς ἐσφαλμένη. Βέβαιο εἶναι ὅτι δὲν κατανοοῦν τὴν διαφορὰ μεταξὺ τῆς Παραδόσεως (μὲ Π κεφαλαῖο) καὶ τῶν παραδόσεων (μὲ τὸ π μικρό).

Ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἴσως εἶναι ἡ χειρότερη, ἐπειδὴ διατρέχει τὸν κίνδυνο ἀπ' τὴν ἀναισθησία νὰ προχωρήσει πρὸς τὴν πώρωση. Σὲ ἓνα ὕμνο τῆς Παρακλητικῆς ψάλλουμε:

«Δυστυχῶς δὲν μιμήθηκα τὴν μετάνοια τοῦ τελώνη, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔχω τὰ δάκρυα τῆς πόρνης, ἐπειδὴ ἡ πώρωση τῆς ψυχῆς μὲ ἐμποδίζει νὰ διορθωθῶ, ἀλλὰ σῶσε με, Θεέ μου, Σὺ ποὺ εἶσαι εὐσπλαχνὸς καὶ φιλόανθρωπος».

π. Ν. Η.

[dkpdf-button]